

finde løsninger til det her samarbejde. Der vil jeg gerne give tilsagn om at bidrage, og det ville være fint, hvis der var politiske – kan man sige – initiativer og høj tale i den type sager, så det også høres fra andre end en minister.

Til fru Vibeke Peschardt blot ganske kort: Forbrugerpolitik er et af de hovedområder, som både i det nordiske men også i det EU-mæssige samarbejde mellem de nordiske lande faktisk fungerer meget, meget godt, og det håber jeg vi kan fortsætte med at se.

Til fru Jette Gottlieb: Fru Jette Gottlieb slutter med at sige, og jeg citerer det nogenlunde efter hukommelsen: »at de diskussioner får vi sjældent«. Diskussionerne om, hvordan Norden medvirker til, at Europa bliver helet, og om det nordiske samarbejdes perspektiver og udvikling. Jeg ville virkelig ønske, at fru Jette Gottlieb også holdt den tale, der blev holdt her, på Nordisk Råds session. Det er kolossalt vigtigt, at vi ikke tror, at diskussionerne i det danske Folketing alene skaber den bevægelse, den lyst til at vurdere, hvordan vi med bedst effekt, ud fra det værdigrundlag, vi er fælles om i det nordiske, får det nordiske samarbejde til at gå i retning af dette. Så jeg hilser indlægget, initiativet velkommen, fordi det virkelig var meget fremadrettet med forskellige typer muligheder for, hvilken vej vi skal gå.

Den diskussion bør også foregå under Nordisk Råds session.

Til sidst til hr. Jann Sjursen: Jeg kvitterer for den åbning over for at se, hvad vismandsgruppen kommer frem til, og jeg vil godt bakke op om den tilkendegivelse, hr. Jann Sjursen kom med om, at vi ikke på noget tidspunkt skal bringe os i en situation, hvor det lyder, som om vi tror, det nordiske samarbejde har fundet sin rette form. Verden forandrer sig ekstremt hurtigt, og derfor må vi hele tiden tilpasse det sådan, at vi får det ud af vore kræfter, som vi mener er vigtigst, når vi ser på omverdenen.

Til allersidst til hr. Frank Dahlgaard: Jeg har kommenteret lidt af det undervejs, fordi der har været sammenfald mellem foregående ordførere med hensyn til, hvor mange midler der bruges til det nordiske informationssamarbejde i forhold til det europæiske. Nu ved jeg ikke, om man nødvendigvis får mere kvalitet ud af at bruge en eller anden større sum penge – jeg vidste ikke, om jeg turde sige euroer – men det, jeg synes er interessant, er også at rejse den debat i den nordiske sammenhæng, fordi det jo igen er et spørgsmål om prioritering inden for

budgettet, men også et spørgsmål om, hvad vi så får for de midler, og om det er den bedste måde at investere på.

Til allersidst, også affødt af det positive ønske, der lå i hr. Frank Dahlgaards indlæg om, at opfattelsen af den nordiske virkelighed bliver større og mere udbredt i bredere dele af befolkningen: Jeg vil ikke undvære det nordiske samarbejde, men jeg vil sandelig heller ikke undvære det europæiske samarbejde. Men det er to forskellige slags samarbejde.

Jeg synes nok, at det er vigtigt, at vi vurderer, hvordan vi kan få udbredt kendskabet til det, der faktisk sker. Jeg håber også, det vil kunne fremgå af formandskabsprogrammet, at det optager regeringen meget, og derfor vil jeg vende tilbage til de spørgsmål, men også minde om, at det ikke bare nødvendigvis er et spørgsmål om et antal kroner, der er sat ind på en konto, om vi får det rigtige ud af det. Hvis vi kunne være nogenlunde enige om det, er vi ikke færdige med at diskutere, hvordan vi formidler det nordiske samarbejde til bredere kredse.

Svend Erik Hovmand (V):

Det sidste er jeg fuldstændig enig med samarbejdsministeren i, og jeg vil i øvrigt gerne sige tak for svarene. Jeg synes, der var mange positive elementer i dem, specielt når vi taler om dette med Norden og EU, for nu at nævne hr. Frank Dahlgaard en gang til.

Den nordlige dimension er, som jeg opfatter det, en ny dimension i EU-samarbejdet, men sandelig også en dimension i det nordiske samarbejde, som vi har haft gennem en lang årrække, i hvert fald de sidste 5 år, hvor vi fik Nærområdeudvalget etableret. Lige præcis når vi taler om begrebet den nordlige dimension, taler vi om noget, der er fælles for EU-samarbejdet og for det nordiske samarbejde. Det berører dem begge to.

Jeg synes, det er helt oplagt, at det nordiske samarbejde, Nordisk Råd skal være entreprenøren, dvs. den, som udfører det praktiske arbejde i et meget stort omfang, når det drejer sig om mellemfolkeligt samarbejde, når det drejer sig om kontakter til parlamentarikere, når det drejer sig om udvikling af offentlige systemer for lande, der har brug for det, og når det drejer sig om embedsmænds uddannelse – for slet ikke at tale om det, som ministeren var inde på, og som jeg synes er fantastisk vigtigt, nemlig udvekslingen mellem kommuner og byer, foreningsliv osv. Her kan det nordiske noget, som er meget